

DEDICTVI OTCO
ZACHOVEJ NAM, PANE!

EVANGELIUM

na neděli Devitník;
Mt. 20, 1-16:

V tom čase předložil Ježíš učedníkům toto podobenství: "Království nebeské je podobno hospodáři, který vyšel časně ráno najmout dělníky na svou vinici. A když vyšel kolem tří hodin, viděl jiné nečinně státi na tržišti. I řekl jim: "Také vy jděte na mou vinici, a dám vám, co bude spravedlivé."

Oni tedy odešli. A zase vyšel kolem hodiny šesté a deváté a učinil stejně. Když vyšel kolem jedenácti a našel jiné, jak stojí, řekl jim: "Co tu stojíte celý den nečinně?" Právili mu: "Nikdo nás nenajal." A řekl jim: "Jděte i vy na mou vinici." A když nastal večer, řekl pán vinice svému správci: "Zavolej dělníky a dej jim mzdu, počínaje posledními až po první." Když tedy přišli ti, kteří byli najati kolem jedenácti hodin, dostali po denáru. Přišli pak i první a domnívali se, že dostanou více; ale také oni dostali

NEDĚLE

MISIJNÍ VĚSTNÍK

Vydáván péčí Cyrilomethodějské ligy v Kanadě

SUNDAY
RELIGIOUS
WEEKLY
LETTER

BOX 113
CHATHAM, ONT.
CANADA

Č. 22.

2. února 1958.

H R O M N I C E .

Čtyřicátého dne po Narození Páně, 2. února, slaví Církev svátek Očišťování Panny Marie a Obětování Páně. Připomínáme si, jak Panna Maria, poslušná příkazu Zákona, přinesla Ježíška do chrámu jerusalemského, obětovala jej Bohu a dala za něho dar dvou holoubátek. Toto je první slavné uvedení Krista do chrámu, a bylo slaveno v Církvi v Jerusalemě od prvoptních dob...

Církev světí v ten den svíce, které jsou symbolem Pána Ježíše, jenž jest "Světlo k osvícení pohanů a slávě lidu svého." Včelí vosk svíce představuje Tělo Páně, které Kristus přijal z Neposkvrněné Panny; knot představuje Duši Kristovu a plamen svíce Jeho Božství... Věřící si berou posvěcené svíce domů a rozžítají je při rodinných pobožnostech, především když kněz přináší sv. přijímání nebo uděluje sv. pomazání nemocným v rodině. Naši zbožní předkové měli v obyčeji rozžítati posvěcené svíce a shromážditi rodinu k modlitbě v čas bouře, aby si vyprosili Boží ochranu, když rozbouřené živly, hrom a blesk, ohrožovaly jejich bezpečnost. Proto se tyto svíce nazývají "hromničky"; a svátek, kdy se světí, se nazývá "hromnice".

Posvěcenými svícemi uděluje kněz svatoblažejské požehnání, na svátek sv. Blažeje, 3. února, nebo i jindy. Sv. Blažej byl biskup v Sebaste a mučedník. Žil na počátku IV. století. Práví se, že než se stal biskupem, byl lékařem, a před svou mučednickou smrtí uzdravil chlapce od choroby v krku. Proto kněz žehná věřící na krku a modlí se: NA PŘÍMLUVU SV. BLAŽEJE, BISKUPA A MUČEDNÍKA, OCHRANUJ TĚ BŮH OD CHOROBY KRKU A OD JAKÉKOLIV JINÉ CHOROBY. VE JMÉNU OTCE I SYNA I DUCHA SVATEHO: AMEN. - Víme, že Církev má moc žehnat i a modlitbou svou vyprošovat i pro nás ochranu Boží, a proto přijímáme s pokorou toto i jiná požehnání, která nám udílí.

---0000---

D O B A P Ř E D P O S T N Í .

Dnešní neděle, 2. února, začíná letos doba předpostní. Obsahuje tři neděle a trvá až do počátku doby postní, do popeleční středy, letos 19. února. Je to příprava na dobu postní a má již ráz kající. Barva mešních rouch je fialová, symbolisující pokání.

Doba předpostní začíná nedělí SEPTUAGESIMA nebo DEVITNIK: V čísle "sedm" nebo jeho násobcích jako "sedmdesát" byl vždy spatřován zvláštní symbolismus, neboť máme sedm dní v týdnu, sedm svátostí, sedm darů Ducha Svatého, a Pán Ježíš vyvolil sedmdesát učedníků. V starých dobách křesťané ve své horlivosti začínali půst již před dobou postní a zachovávali jej necelých sedmdesát dní, připomínajících také sedmdesát let zajetí babylonského, což byla rovněž doba pokání. Proto první neděle doby předpostní se nazývá

po denáru. Když ho přijali, reptali proti hospodářovi: "Tihle poslední pracovali jedinou hodinu, a postavil's je na roveň nám, kteří jsme nesli tíhu dne i horko." Ale on odpověděl jednomu z nich: "Příteli, nekřivdím ti. Což jsi se mnou nesmluvil denár? Vezmi si své a jdi! Chci však i tomuto poslednímu dátí stejně jako tobě. Což nesmím dělat, co chci? Či je tvé oko zlé, že já jsem dobrý?" Tak poslední budou prvními a první posledními. Mnoho je totiž povolaných, ale málo vyvolených.

POUČENÍ:

Podle našeho počítání, hodina třetí, šestá, devátá, jedenáctá, jsou: 9.h.dop, poledne, 3.a 5.hod. odpo. Práce začínala v 6.h. ráno a končila v 6.h. večer.

Pán Bůh uděluje svou milost a život věčný podle své Dobroty. I těm, kteří žijí krátký čas na zemi, chce dát život věčný, když plní své povinnosti.

CÍRKEVNÍ KALENDAŘ:

-Ned. 2. II: Devítník; svěcení hromiček;
-Pon. 3. 2: Očišťování P. Marie; sv. Blažeje;
-Str. 5. 2: sv. Agaty, panny a mučednice;
-Čtv. 6. 2: sv. Tita, bisk. a muč., žáka sv. Pavla;
-Pát. 7. 2: První pátek.

Z KATOLICKÉHO SVĚTA:

Katolické publikace v Kanadě mají celkem 1,674.784 předplatitelů.

MATKA DOBRÉ RADY.

Josef Kachlík.

Za divé bouře zkaženého světa, když zevšad na nás zeje zlátný klam, znám stkvějící se nebes drahokam, jenž radou blaží mladíka i kmeta, jenž ženám v trudu útěchy své skýtá a žádné zbožné prosby neodmítá - a jméno drahokamu: MARIA!

Jak na moři po hvězdě plavci touží, když v boky lodní příval bije vln: tak po věky náš národ strastí pln, když válka, mor a neštěstí jej souží, u Matky Boží spásné rady hledá, a Máti tomu zahynouti nedá, kdo vzývá jméno její: MARIA!

Ó lide český, předků květe zdárný, jen setrvej, a v strastech radu svou u Matky hledej s myslí skroušenou a nepřátel tvých úskok bude marný. Buď praporem ti otců víra božská a vůdkyní ta nebes hvězda mořská již lidstvo jménem zdraví: MARIA!

jeho přirozenosti. Podle plánů Tvůrce, společnost je prostředek, jímž člověk má a může dosáhnout svého určeného cíle. Společnost je pro člověka, a ne naopak. Tomu se nesmí rozumět ve smyslu liberalistického individualismu, který podřizuje společnost sobeckému užívání jednotlivcov; ale v tom smyslu, že organickým spojením se společností a vzájemnou spoluprací se umožňuje všem dosažení pozemského štěstí. V dalším smyslu společnost poskytuje příležitost k rozvinutí všech osobních a společenských vlastností lidské přirozenosti. Tyto přirozené dary mají cenu převyšující bezprostřední zájmy okamžiku, neboť ve společnosti projevují dokonalost Boží, což by bylo nemožné, kdyby člověk žil o samotě. Ale i v tomto druhém smyslu, společnost je pro člověka, tak aby člověk uznal toto projevení Boží dokonalosti a vznesl je zpět k Tvůrci chválou a klaněním. Pouze člověk, lidská osoba, a nikoliv společnost v jakékoliv formě, je nadán rozumem a mravně svobodnou vůlí.

Člověk nemůže býti osvobozen od Bohem uložené povinnosti vůči civilní společnosti, a představitelé vlády mají právo jej donutit, když se bezdůvodně zdráhá konat svou povinnost. Na druhé straně, společnost nesmí olupovat člověka o jeho Bohem daná práva, z nichž jsme nejdůležitější svrchu jmenovali (právo na život, na celistvost těla, na nutné prostředky k životu; právo směřovati k svému konečnému cíli cestou Bohem určenou; právo mítí a užívatí majetek). Společnost také nesmí systematicky podlamovat tato práva tím, že znemožní jejich užívání. Plyne tedy z rozumu, že všechny hmotné věci jsou konečně určeny pro člověka, aby jeho prostřednictvím byly vzneseny k Tvůrci. V tomto smyslu můžeme aplikovat na člověka, na lidskou osobu, slova Apoštola národů, jenž píše Korintánům o křesťanském řádu spásy: "Všechny věci jsou vaše, a vy jste Kristovi, a Kristus je Boží" (I. Kor. 3, 22). Zatím co komunismus znehodnocuje lidskou osobnost tím, že převrací vztahy člověka k společnosti, k jak velkým výšinám je člověk povznesen přirozeným rozumem a Zjevením Božím! (Příště dále.)

SEPTUAGESIMA-sedmdesátý den. Další dvě se nazývají, podle nepřesného počítání, Sexagesima a Quinquagesima (šedesátý a padesátý den). Český se první neděle předpostní doby nazývá DEVÍTNÍK, poněvadž je devátá před velikonoce. Další dvě se nazývají: první a druhá po Devítníku.

ZÁSADY KŘESŤANSKÉHO SVĚTOVÉHO ŘÁDU (2). (Pokračování z č. 17).

V Encyklice Diviní Redemptoris praví Pius XI. dále:

Bůh určil člověka pro lidskou společnost, podle potřeb